

Artikel 2.

1. På begæring af en Medlemsstat og efter konsultation med de andre Medlemsstater afgør Kommissionen, om de i artikel 1 fastsatte betingelser for en industri, der producerer varer opført på den i nævnte artikel omtalte liste, er opfyldt i den begærende Medlemsstat, og bestemmer i bekræftende fald afgiftsbeløbet for den pågældende vare og de nærmere enkeltheder for anvendelsen af afgiften. Afgiftsbeløbet kan fastsættes en gang for alle.

Afgiften bestemmes således:

- a) Kommissionen fastslår den virkning på produktionsomkostningerne for vedkommende vare, som følger af forskellen mellem de faktiske omkostninger for de i artikel 1 nævnte landbrugsvarer, som indgår i den forarbejdede vare;
- b) til det beløb, som svarer til denne virkning, føjes et beløb, som skal beskytte den industri, der fremstiller den pågældende vare i den begærende Medlemsstat. I det første år efter nærværende beslutnings vedtagelse kan sidstnævnte beløb ikke overstige 5 pct. af prisen for den pågældende vare ved indførsel til den begærende Medlemsstat. Denne procent nedsættes hvert følgende år efter nærværende beslutnings ikrafttræden med en femtedel, d. v. s. med 1 pct. af den pågældende vares pris;
- c) det samlede beløb af disse to elementer formindskes med beløbet af den told og de afgifter med tilsvarende virkning, som er pålagt den pågældende vare ved ind-

førsel til den begærende Medlemsstat og ved udførsel fra den eksporterende Medlemsstat.

2. I det omfang, hvor den beskyttelse, der følger af opkrævning af en udligningsafgift fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i paragraf 1 samt told og afgifter med tilsvarende virkning gældende mellem Medlemsstaterne, overstiger den toldbeskyttelse, som ved traktatens ikrafttræden bestod i den importerende Medlemsstat, nedsættes det i paragraf 1, stykke b), nævnte beløb som følge heraf.

3. Afgiften skal fastsættes på en sådan måde, den ikke stiller en Medlemsstats eksport ugunstigere i forhold til en anden Medlemsstats eksport og sikrer en Fællesskabspræference. Kommissionen gør om fornødent opkrævningen af afgiften afhængig af anvendelse af tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger over for tredjelande.

Artikel 3.

Der kan ikke gives bemyndigelse til opkrævning af afgiften for mere end et år; bemyndigelsen kan forlænges på samme vilkår som dem, hvorunder den er givet.

Artikel 4.

Nærværende beslutning anvendes for et tidsrum af tre år fra dens vedtagelse. Kommissionen aflægger hvert år en beretning til Rådet om anvendelsen af denne beslutning.

Udfærdiget i Bruxelles den 4. april 1962.

For Rådet

Præsidenten

M. COUVE DE MURVILLE